

§ 26, odst. 1, č. 9 s účinností ode dne 1. října 1933 na byty uvedené v § 26, odst. 1, č. 8 a) a b), kterých se užívalo do 31. prosince 1932 zcela nebo z části k výkonu jakéhokoliv povolání a na byty skládající se mimo kuchyně a pokoje pro služebné ze 4 obytných místností; podle § 26, odst. 1, č. 11 s účinností ode dne 1. ledna 1935 na byty skládající se mimo kuchyně a obytné pokoje pro služebné z tří obytných místností, kterých se do 28. února 1934 ne užívalo zcela nebo z části k výkonu povolání; podle § 26, odst. 1, č. 12 s účinností od 1. dubna 1935 na byty uvedené v č. 11, kterých se do 28. února 1934 užívalo zcela nebo z části k výkonu povolání.

Podle § 3 zákona ze dne 26. března 1936, č. 66 Sb. z. a n. pozbylo dnem 30. června 1937 účinnosti ustanovení zákona č. 44/1928 Sb. z. a n. pro byty skládající se mimo kuchyně a pokoje pro služebné ze dvou obytných místností; zákon tu nerozlišuje, zdali a do kdy se jich užívalo k výkonu povolání. To rozeznávání jest proto nyní v příčině dvojpokojových bytů bezvýznamné, stejně jak tomu bylo v příčině čtyřpokojových bytů (§ 26, odst. 1, č. 9 b) zák. č. 44/1928 ve znění vyhlášky č. 62/1934 Sb. z. a n.), u nichž byla ustanovení č. 8 b) a 9 a) ve skutečnosti zahrnuta v širším předpisu č. 9 b).

S účinností ode dne 30. června 1937 jsou proto vyňaty z ochrany byty skládající se mimo kuchyně a pokoje pro služebné z dvou obytných místností, i když jich bylo užíváno zcela nebo z části k výkonu jakéhokoliv povolání. Poněvadž v souzené věci o takový byt jde, nebylo dovolání vyhověno.

Čís. 17093.

Podvedený nemůže se na tom, kdo věda, že byly peníze podvodně vylákány, jich pro sebe použil, aniž by byl zároveň spoluvinníkem (§ 5 tr. z.), domáhati náhrady škody z důvodu spoluúčasti na trestném činu (§§ 1301, 1302 obč. zák.), nýbrž mohl by jej žalovati po případě pro bezdůvodné obohacení, nebo z důvodu podle § 1041 obč. zák.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1938, Rv II 1041/37.)

Soud první stolice odsoudil žalovanou Marketu Š. rozsudkem pro zmeškání k zaplacení 6.524 Kč s přísl. rukou společnou a nedílnou se spolužalovanými Rudolfem Š. a Josefem R. Odvolací soud zamítl žalobu. Důvody: Podle obsahu žaloby a celé její stylisace se žalobkyně na žalovaných domáhá náhrady škody z trestného činu, totiž z podvodu žalovaného Rudolfa Š., o němž žalobkyně tvrdí, že na ní vylákal podvodným způsobem zažalovanou částku. O žalované uvádí se pak v žalobě, že o činu svého manžela věděla a že z něho měla užitek. To však proti ní nestačí k odůvodnění žalobního nároku, neboť trestní zákon nezná podílnictví na podvodu, takže i kdyby byla

žalovaná věděla o podvodném jednání svého manžela a měla z něho užitek, nebyla by se tím ještě dopustila trestného činu. Pro toto její jednání mohla by se žalobkyně na ní domáhati snad nároku z bezdůvodného obohacení, nikoli však náhrady škody z trestného činu. Pokud žalobkyně dále v žalobě uvedla, že všichni žalovaní byli ve spojení, že ji uvedli v omyl, vylákali na ní peníze a je spotřebovali, je tento přednes jednak v rozporu s tím, co bylo stran žalované shora uvedeno, jednak slůvko »tedy«, kterého žalobkyně tu užívá, nasvědčuje tomu, že nejde tu o tvrzení týkající se skutkových okolností, nýbrž o dedukci, která ovšem není podle toho, co shora bylo uvedeno, důsledná. Není tedy žalobní nárok stran žalované odůvodněn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žaloba je výslovně označena jako žaloba z důvodu náhrady škody. Žalobkyně tvrdila pod bodem VIII. žaloby jako závěr z předcházejícího přednesu, že všichni tři žalovaní byli »tedy« ve spojení, společně ji uvedli v omyl, vylákali na ní peníze a je spotřebovali. Tento závěr však, jak již správně poznal odvolací soud, nevyplývá z dřívějšího přednesu, že peníze vylákal na žalobkyni Rudolf Š. na návod třetího žalovaného a že druhá žalovaná Markéta Š., o níž v dovolacím řízení pouze jde, věděla o činu Rudolfa Š. a z jeho činu měla užitek, po případě že vylákaných peněz pro sebe užila a z těchto peněz dobře žila. Nebylo tedy tvrzeno, že Markéta Š. byla spoluvinnicí nebo účastnicí podvodu ve smyslu § 5 tr. zák. Že však podílnictví na podvodu není trestným činem, správně již uvedl odvolací soud. O solidární odpovědnosti žalované Markéty Š. z důvodu její spoluúčasti na podvodu (§§ 1301, 1302 obč. zák.) nemůže proto býti řeč. Mohla by sice po případě býti žalována pro bezdůvodné obohacení anebo z důvodu § 1041 obč. zák. o částku, kterou na sebe převedla, avšak po té stránce jsou žalobkyniny údaje v žalobě naprosto neurčité a neúplné, neboť nelze z nich seznati, jakou určitou částku žalovaná dostala z peněz na žalobkyni vylákaných.

Že tu nejde o vindikaci věcí (peněz) podvodně vylákaných, vyplývá již ze stylisace žalobní žádosti.

Rozhodnutí č. 10151, 10583 a 10826 Sb. n. s., jichž se žalobkyně dovolává, nehodí se na souzený případ, poněvadž jejich skutkový základ jest docela jiný než v souzeném případě.

Čís. 17094.

Dítě jest oprávněno k žalobě, kterou se domáhá, že nebylo zplozeno tím, kdo uznal nemanželské otcovství k žalujícímu dítěti, a že není účinná jeho legitimace potomním sňatkem (§ 161 obč. zák.) jeho matky.

Takovou žalobu jest podati proti opatrovníku k obhájení manželského původu.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1938, Rv II 29/38.)